

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/294/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214582
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2512214582.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobcov: 1. Ing. V. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XXXX/XX, XXX XX W., 2. Ing. R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S. XX/XX, XXX XX W., 3. Ing. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., 4. Mgr. D. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XXXX/XX, XXX XX W., 5. D. V., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XXXX/XX, XXX XX W., všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Emíliou Jancovou, advokátkou so sídlom Holubyho 1334/2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, proti žalovaným: 1. Ing. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XXX/XX, XXX XX W., 2. Ing. C. M., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XXX/XX, XXX XX W., obaja žalovaní zastúpení JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom so sídlom Nám. SNP 2, 917 01 Trnava, o určenie zákazu užívať časť prístavby rodinného domu a o vzájomnej žalobe o určenie vlastníckeho práva a o určenie oprávnení a obmedzení užívania nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/367/2012-305 zo dňa 18. júna 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI. a súvisiacom výroku VII. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobcom priznáva voči žalovaným spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

III. Odvolací súd návrh žalovaných na zmenu vzájomnej žaloby nepripúšťa.

IV. Odvolací súd postupuje Okresnému súdu Piešťany podanie žalovaných voči žalobcom „na zaplatenie nájmu vo výške 100 eur mesačne za každý začatý mesiac za celú dobu, čo žalovaní nemohli užívať terasu“, ktoré bolo súčasťou vyjadrenia žalovaných zo dňa 11.10.2019.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa pôvodní žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali voči žalovaným uloženia zákazu užívať strešnú časť prístavby rodinného domu súpísne číslo XXXX, na pozemku parcelné číslo 848/3, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. (v ďalšom texte „prístavba“). Výrokom II. súd prvej inštancie priznal žalovaným voči žalobcom v 1. až 5. rade spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania o určenie zákazu užívať strešnú časť prístavby rodinného domu proti žalobcom v 1. až v 5. rade v plnom rozsahu. Výrokom III. zamietol vzájomnú žalobu žalovaných o určenie bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných v 1. a v 2. rade a bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1. a v 2. rade k prístavbe k rodinnému domu, ktorou sa žalovaní domáhali určenia, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu vo veľkosti 1 k prístavbe a že pôvodní žalobcovia v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu vo veľkosti 1 k prístavbe rodinného domu. Výrokom IV. súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu žalovaných o

určenie práva žalovaných položiť dlažbu a osadiť zábradlie v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby. Výrokom V. súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu žalovaných o určenie neexistencie prístupu žalobcov na terasu bez súhlasu žalovaných. Výrokom VI. súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu žalovaných na určenie práva žalovaných vybudovať si nad terasou kryt na vlastné náklady. Výrokom VII. priznal žalobcom v 1. až v 5. rade spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalovaným v plnom rozsahu.

1. 1. Pôvodný žalobca v 1. rade v priebehu konania zomrel, súd prvej inštancie preto pokračoval v konaní s jeho deťmi - dedičmi ako žalobcami v 1. až 4. rade a s manželkou pôvodného žalobcu v 1. rade (pôvodne žalobkyňa v 2. rade) ďalej pokračoval ako žalobkyňou v 5. rade.

1. 2. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že pôvodní žalobcovia v 1. a v 2. rade (Ing. R. V., nar. XX.XX.XXXX a D. V., nar. XX.XX.XXXX) boli bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu vo výške 1 domu v W., na terajšej ulici I. B. č. XXXX/XX, v súčasnosti zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie W. ako dom so súpisným číslom XXXX na pozemku s parcelným číslom 847 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 128 m². Bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu o veľkosti 1 na uvedenej nehnuteľnosti sa kúpnu zmluvou stali žalovaní. Uzavretiu kúpnej zmluvy medzi predchádzajúcimi spoluvlastníkmi (manželmi B. ako predávajúcimi) a žalovanými predchádzalo dňa 12.09.1976 uzavretie písomnej Dohody o spôsobe užívania nehnuteľnosti medzi pôvodnými žalobcami v 1. a v 2. rade a žalovanými (ďalej len „Dohoda“) ako budúcimi spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti a budúcimi oprávnenými osobnými užívateľmi pozemku pod domom a záhrady s pôvodným parcelným číslom 17/19. Ešte pred nadobudnutím spoluvlastníckeho práva žalovaných k predmetnej nehnuteľnosti bola k prízemnej časti domu pristavená prístavba, na jej postavenie bolo pôvodným žalobcom v 1. a v 2. rade vydané stavebné povolenie, a následne bola prístavba skolaudovaná rozhodnutím MSNV Piešťany č. Výst. 1138/1980-Ro zo dňa 21.04.1980. Prístavba je v súčasnosti zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. v spoluvlastníctve žalobcov v 1. až v 4. rade v podieloch po 1. Byť v prízemnej časti domu a prístavbu k tejto časti domu reálne užívajú žalobkyne v 1., 4. a 5. rade. Byť na 1. poschodí domu užívajú žalovaní, ktorí najdlhšie do 03.08.2012 užívali aj strešnú časť prístavby rodinného domu ako terasu, pričom právo užívať strešnú časť prístavby im vyplývalo z dohody o užívaní nehnuteľnosti z roku 1976. Počas užívania strešnej časti prístavby žalovanými, bol na strešnej časti prístavby položený koberec umelého trávnik, veľké kvetináče s oleandrami a hojdačky. Po obvode strešnej časti prístavby viedlo železné zábradlie. Bolo nesporné, že v roku 2012 začala do bytovej časti prístavby domu presakovať voda zo strechy prístavby v dôsledku poškodenia strešnej časti prístavby. V bytovej časti prístavby sa vytvárali flaky a plesne, čo viedlo pôvodných žalobcov v 1. a v 2. rade, po márnom pokuse o dohodu so žalovanými o spôsobe opravy strešnej časti prístavby, k podaniu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorému Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 5C/95/2012-32 zo dňa 27.07.2012 vyhovel, v odvolacom konaní však prvoinštančné rozhodnutie zmenil Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 24Co/382/2012-70 zo dňa 02.10.2012, ktorým uložil žalovaným povinnosť vypratať strešnú časť predmetnej prístavby rodinného domu a povinnosť umožniť pôvodným žalobcom v 1. a v 2. rade v tomto konaní, opravu strešnej časti predmetnej prístavby do troch dní a zároveň im dočasne zakázal užívať strešnú časť predmetnej prístavby domu až do skončenia opravy, najneskôr však do 31.12.2012. V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a potvrdil II. výrok napadnutého uznesenia prvoinštančného súdu o povinnosti navrhovateľov predbežného opatrenia podať na súde v stanovenej lehote žalobu vo veci samej.

1. 3. Od augusta 2012 až doposiaľ nebola strešná časť prístavby opravená, žalobcovia iba odstránili zo strechy prístavby zábradlie a poškodenú povrchovú dlažbu. Povrch strešnej časti prístavby je v súčasnosti nepochôdzkový. Strany sporu sa v priebehu celého sporu nedohodli na druhu, spôsobe a náhrade nákladov opravy strešnej časti prístavby.

1. 4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná prístavba nie je súčasťou domu, keďže ju možno oddeliť od domu bez poškodenia (hlavnej) veci (domu).

1. 5. Pôvodný žalobca v 1. rade zomrel v priebehu konania, jeho spoluvlastnícky podiel na predmetnom dome zdedili žalobcovia v 1. až v 4. rade, každý v podiele po 1/8 z celku. Ako vlastníci prístavby k rodinnému domu boli od samotného začiatku v katastri nehnuteľností zapísaní pôvodní žalobcovia v 1. a v 2. rade v podiele 1/1. Prístavbu tak zdedili žalobcovia v 1. až 4. rade každý v podiele po 1 z celku. Pozostalá manželka zomrelého pôvodného žalobcu v 1. rade, t. j. žalobkyňa v 5. rade (pôvodne ako

žalobkyňa v 2. rade) už nie je spoluvlastníčkou domu, ani prístavby k domu, ani garáže, ani pozemkov pod domom, ani spoločnej záhrady.

1. 6. Dohodu vyhodnotil súd prvej inštancie ako nepomenovanú zmluvu podľa § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), ktorou sa účastníci zmluvy dohodli na budúcom užívaní spoločnej nehnuteľnosti. Zmluvu v časti úpravy práv a povinností vo vzťahu k domu vyhodnotil ako dohodu spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 Občianskeho zákonníka, pričom vo vzťahu k prístavbe k domu má skôr charakter dohody o úprave susedských práv a povinností podľa § 127 Občianskeho zákonníka. Okrem zriadenia práva osobného užívania k záhrade podľa vtedajšej právnej úpravy a úpravy spôsobu úhrady nákladov za vodné, stočné, poplatkov za spotrebu elektrickej energie v spoločných priestoroch, úpravy spôsobu užívania práčovne, čistenia schodov, vrátane vstupného vchodu, sa zmluvné strany dohodli na tom, že žalovaní sú oprávnení primeraným spôsobom užívať plochu strešnej časti nad prístavbou izby (užívanou) pôvodnými žalobcami v 1. a v 2. rade (čl. 4 Dohody). Žalovaní zobrali na vedomie, že nadstavba nad predmetnou prístavnou nie je možná, ani prípustná zo statických dôvodov. Náklady spojené s údržbou plochy strešnej časti nad prístavbou sa zaviazali znášať žalovaní. V čl. 9 Dohody sa dohodli, že náklady na nevyhnutnú opravu spoločných častí domu, akými sú strešná krytina, oplechovanie, ochranné nátery, komíny, budú znášať všetci spoluvlastníci rovným dielom.

1. 7. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade sa jedná o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“), súd preto musí v každom štádiu konania ex officio (z úradnej povinnosti) skúmať naliehavý právny záujem. Súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na určení zákazu žalovaným užívať strešnú časť predmetnej prístavby, pretože od augusta 2012 žalovaní strešnú časť prístavby vôbec neužívajú, spočiatku pre súdom uložený dočasný zákaz užívania predbežným opatrením, obmedzeným na obdobie do 31.12.2012, a od 01.01.2013 z dôvodu, že stavebný materiál nachádzajúci sa na povrchu strešnej časti prístavby znemožňuje žalovaným užívať strešnú časť prístavby. Keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia (§ 217 ods. 1 C. s. p.), pričom preukázanie a existencia naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovanom určení je nevyhnutným predpokladom všetkých určovacích žalôb, súd žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu (I. výrok).

1. 8. Vzájomnej žalobe o určenie bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných v podiele 1 a bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1. a v 2. rade v podiele 1 k prístavbe súd nevyhovел z dôvodu, že pôvodný žalobca v 1. rade v priebehu konania zomrel, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť iba medzi manželmi (§ 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súčasní žalobcovia v 1. a v 2. rade sú súrodencami a až súčet spoluvlastníckych podielov žalobcov v 1. až v 4. rade k prístavbe zodpovedá podielu 1/2 z celku. Žalovaní po úmrtí pôvodného žalobcu v 1. rade nezmenili žalobný návrh tak, aby korešpondoval s procesnou situáciou, kedy súd zo zákona pokračoval s dedičmi zomrelého pôvodného žalobcu v 1. rade (III. výrok).

1. 9. Vzájomnú žalobu o určenie práva žalovaných na vlastné náklady položiť dlažbu a osadiť zábradlie v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby a užívať prístavbu tak, ako pred 36 rokmi, súd zamietol (IV. výrok), pretože tento návrh nepočíta ani len so súčinnosťou žalobcov v 1. až v 4. rade, ktorí sú vlastníkami prístavby a sú povinní zo zákona starať sa o vlastnú nehnuteľnosť. Vlastníka ani spoluvlastníka veci nemožno bez jeho vôle do budúcnosti úplne vylúčiť z rozhodovania o hospodárení s vecou, ktorú vlastní, a teda žalobcov v 1. až v 4. rade nemožno ani autoritatívne súdnym rozhodnutím vylúčiť z rozhodovania o oprave strešnej časti prístavby, čo by bolo v rozpore s § 127 a § 139 Občianskeho zákonníka.

1. 10. Vzájomnú žalobu o určenie neexistencie prístupu žalobcov na terasu bez písomného súhlasu žalovaných súd žalobu zamietol (V. výrok) z dôvodu, že podmieňovanie každého vstupu žalobcov v 1. až v 4. rade, ktorí vlastnia predmetnú prístavbu, v ktorej navyše bývajú tri žalobkyne, písomným súhlasom žalovaných bez úpravy akýchkoľvek výnimiek je vylúčené. Žalobcov v 1. až v 4. rade nemožno spravodlivo úplne vylúčiť z ich práva vstupovať na vlastnú nehnuteľnosť, v ktorej navyše bývajú tri žalobkyne, pretože vstup na vlastnú nehnuteľnosť im musí byť umožnený aspoň v nevyhnutných prípadoch, napríklad za účelom vyriešenia havarijného stavu, a to aj bez súhlasu žalovaných. Vlastníkovi akejkoľvek veci musí byť ponechané právo na kontrolu technického stavu vlastnej veci, ktoré možno síce obmedziť, nie však úplne vylúčiť, ani úplne ponechať na vôli (príp. svojvôli) iných osôb, aj keby nimi boli iní spoluvlastníci tej istej veci.

1. 11. Vzájomnú žalobu o určenie práva žalovaných vybudovať si nad terasou kryt na vlastné náklady súd taktiež zamietol (VI. výrok), pretože vzájomný žalobný návrh v tejto časti vôbec nepočíta s rozhodovaním žalobcov v 1. až v 4. rade o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 Občianskeho zákonníka, ani so susedskými právami a povinnosťami strán sporu podľa § 127 Občianskeho zákonníka. Žalobcov v 1. až v 4. rade, ako vlastníkov prístavby, nemožno úplne vylúčiť z tohto rozhodovacieho procesu, a to ani súdnym rozhodnutím. Navyše, pojem kryt je veľmi všeobecný, zo vzájomnej žaloby nie je možné zistiť, či by si tento kryt vyžadoval stavebnú úpravu, stavebnú rekonštrukciu alebo iba menší zásah do strešnej časti prístavby vo vlastníctve žalobcov v 1. až v 4. rade.

1. 12. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 126 ods. 1, 2, § 139 ods. 1, 2, § 140, § 120 ods. 1, 2, § 134 ods. 1, 2, § 127 ods. 1, 3, § 136 ods. 1, 2, § 51, § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 137 C. s. p..

1. 13. V konaní o žalobe o určenie zákazu užívať strešnú časť prístavby boli úspešní v celom rozsahu žalovaní, súd im preto podľa § 255 ods. 1 C. s. p. proti žalobcom priznal spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania o žalobe v plnom rozsahu.

1. 14. V konaní o vzájomnej žalobe boli úspešní v celom rozsahu všetci žalobcovia, preto im súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. priznal plný nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalovaným.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov III., IV., V., VI. a VII. napadli v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaní z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) C. s. p., teda, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 1. Žalovaní svoje odvolanie vo vzťahu k napadnutému výroku III. odôvodnili tým, že nesúhlasia s názorom prvoinštančného súdu, že prístavba k rodinnému domu v predmetnej veci nie je súčasťou domu ako hlavnej veci. Tento záver súdu je v rozpore s § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej v povahe veci patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Podľa žalovaných v tejto súvislosti nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Žalovaní ďalej dôvodili poukazom na poučovaciu povinnosť súdu zakotvenú v ustanovení § 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „O. s. p.“) s tým, že je faktom, že od 30.01.2013 do 06.06.2018 boli zastúpení advokátom JUDr. Q. Q.. Ing. R. V. st. (pôvodný žalobca v 1. rade) zomrel XX.XX.XXXX a JUDr. Q. Q. nemal možnosť reagovať na túto zmenu, lebo od podania vzájomného návrhu zo dňa 01.02.2013 Okresný súd Piešťany nekonal až do apríla 2018. Vzhľadom na úmrtie žalobcu v 1. rade bolo povinnosťou súdu v zmysle § 5 ods. 2 O. s. p. upozorniť na potrebu zmeny vzájomného návrhu tak, aby vzájomný návrh zodpovedal výsledkom dedičského konania po Ing. V. st..

2. 2. V rámci dôvodov odvolania k napadnutému výroku IV. žalovaní uviedli, že to boli žalobcovia, ktorí sa dopustili protiprávneho konania, ku ktorému nemali žiadne oprávnenie a v rámci tzv. opravy strešnej krytiny prístavby ju zmenili tak, že z pochôdzkovej strešnej časti prístavby terasy spravili nepochôdzkovú strešnú časť prístavby terasy. Problém s položením novej dlažby a s osadením zábradlia v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby, vznikol v dôsledku protiprávneho konania žalobcov a zneužitia rozhodnutia Krajského súdu v Trnave o predbežnom opatrení. Je preto potrebné vyhovieť vzájomnej žalobe v tejto časti práve preto, že žalobcovia odmietli dobrovoľne uviesť vec do takého stavu, aby prispôsobili strešnú časť prístavby a zábradlie tak, aby na strechu prístavby bolo možné bez obáv vstúpiť.

2. 3. Žalovaní v odvolaní k napadnutému výroku V. poukázali na skutočnosť, že to boli práve žalobcovia, ktorí ich vylúčili z užívania strešnej časti prístavby, a preto prekvapilo odôvodnenie súdu prvej inštancie, že žalobcov v rade 1. až 4. nie je možné spravodlivo úplne vylúčiť z ich práva vstupovať na vlastnú nehnuteľnosť, v ktorej navyše bývajú tri žalobkyne, pretože vstup na vlastnú nehnuteľnosť im musí byť umožnený aspoň v nevyhnutných prípadoch napr. za účelom vyriešenia havarijného stavu a to aj bez súhlasu žalovaných. Súd bol povinný v tomto bode rešpektovať právo žalovaných na súkromie a zabrániť, aby právo na súkromie bolo hrubo porušované zo strany žalobcov Ing. R. V. ml. a Ing. V. V. spôsobom, ako preukazovali a doložili aj fotodokumentáciou. Hrubé narušenie súkromia

zo strany uvedených žalobcov sa udialo práve pod zámienkou údržby a kontroly strešnej krytiny. Fotodokumentáciou presvedčovali súd prvej inštancie, že vyššie uvedení žalobcovia v nočných hodinách si pristavujú rebrík a s baterkou svetla do bytu a pozerajú čo žalovaní robia. Poukázali aj na vyjadrenie konajúcej sudkyne, podľa ktorej právu na ochranu obydlia a súkromia treba v zásade dať prednosť pred právom spoluvlastníka na užívanie veci v podielovom spoluvlastníctve.

2. 4. Odvolanie voči výroku VI. rozsudku odôvodnili žalovaní tým, že nesúhlasia s odôvodnením zamietnutia ich vzájomného návrhu na určenie práva vybudovať si na vlastné náklady nad terasou kryt tým, že sa vôbec nepočíta s rozhodovaním žalobcov 1. až 4. o hospodárení so spoločnou vecou podľa §139 Občianskeho zákonníka, ani so susedskými právami a povinnosťami strán sporu podľa § 127 Občianskeho zákonníka, keď žalobcov v 1. až 4. rade ako vlastníkov prístavby nemožno úplne vylúčiť z tohto rozhodovacieho procesu, a to ani súdnym rozhodnutím. Žalovaní uviedli, že mali na mysli kryt ako minimálny zásah do strešnej časti prístavby s tým, že ohľadne rozsahu príslušných stavebných prác by bola zrejme nutná dohoda, alebo znalecké dokazovanie. Žalovaní ďalej uviedli, že ich základnou požiadavkou je rešpektovanie Dohody, pretože túto považujú za platnú a správnu. Dohoda je záväzná aj pre všetkých právnych nástupcov po Ing. R. V. st., pôvodnom žalobcovi v 1. rade.

2. 5. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI. a súvisiacom výroku VII. o nároku na náhradu trov konania a v napadnutej časti tento vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že žalovaní majú spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v rade 1. až 5. v plnom rozsahu.

3. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že odvolanie považujú za neopodstatnené a účelové. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. V priebehu pojednávania súd vykonal všetky stranami navrhované dôkazy.

3. 1. Prístavba nie je súčasťou domu súpisné číslo XXXX/XX, bola vybudovaná na základe stavebného povolenia udeleného žalobkyňi v 5. rade a jej už zomretému manželovi, právneho predchodcovi žalobcov v 1. až 4. rade. Iba oni sa podieľali finančne a fyzicky na výstavbe prístavby. Prístavba bola aj skolaudovaná a zapísaná v katastri nehnuteľností pôvodne na D. V., žalobkyňu v rade. 5. a jej už zomretého manžela Ing. R. V.. Žalobcovia v rade 1. až 4. v rámci dedičského konania nadobudli vlastnícke právo k domu aj k prístavbe a vstúpili do konania. Žalovaní sa na stavbe nepodieľali ani finančne ani fyzicky, nárokom na určenie prístavby do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných v rade 1. a 2. by žalovaní získali bezdôvodné obohatenie. Žalobcovia sa nedopustili opravou strešnej časti a zateplením prístavby žiadneho protiprávneho konania. Strešná časť prístavby bola v takom stave, že vlastníkom znemožňovala riadne a hygienicky nezávadné bývanie a užívanie a ako jej vlastníci urobili nevyhnutné opravy. Zároveň pripravili strešnú časť prístavby na vybudovanie balkóna, ktorý by mohli užívať žalovaní, čo oni ale odmietli. Žalobcovia považujú za absurdné, aby ako vlastníci nemohli žiadnym spôsobom uplatňovať svoje vlastnícke právo k prístavbe a nemali žiadny prístup na strešnú časť prístavby, ako požadovali žalovaní. Pokiaľ ide o vybudovanie krytu na strešnej časti prístavby, išlo by o zásah do ich vlastníckeho práva. Navyše, pod pojmom „kryt“ je možné si predstavovať čokoľvek, žalovaní neupresnili, čo majú na mysli pod pojmom kryt. Dohodu, na ktorej rešpektovanie sa žalovaní odvolávajú, nerešpektovali predovšetkým žalovaní. Žalobcovia ďalej uviedli, že sa opakovane pokúšali o dohodu na spoločných veciach, týkajúcich sa aj Dohody, ktorá už súčasným pomerom a zmenám, ktoré sa medzičasom na dome vykonali, nevyhovuje a zároveň mali záujem dohodnúť sa aj na nutných opravách domu v rámci Dohody, žalovaní ani neodpovedali.

3. 2. Výrok o trovách konania je podľa žalobcov súladný s § 255 ods. 1 C. s. p..

3. 3. Navrhli, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu, vrátane povinnosti žalovaných uhradiť žalobcom trovy konania a trovy právneho zastúpenia tak, ako boli stanovené napadnutým rozsudkom a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom trovy odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

4. Žalovaní sa v odvolacej replike vyjadrovali predovšetkým ku skutočnostiam, ktoré nesúvisia s predmetom sporu, žiadali, aby odvolací súd nepriznal žalobcom nárok na náhradu trov konania a uložil žalobcom povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania od roku 2011 v rozsahu 100%. Súčasne sa

domáhali od žalobcov zaplata nájmu vo výške 100 eur mesačne za každý začatý mesiac za celú dobu, čo žalovaní nemohli užívať terasu, s tým, že prístavba s terasou stojí na pozemku v spoluvlastníctve žalovaných v 1.

5. Žalobcovia v odvolacej duplike uviedli, že tvrdenie žalovaných, že sú podľa Dohody spoluvlastníkmi prístavby v podiele 1 rovnako ako hlavnej stavby, nie je pravdivé. Sú spoluvlastníkmi pozemku, na ktorom je prístavba postavená, čo nikto nepopiera a takto je to zapísané aj v katastri nehnuteľností. Prístavba je samostatná vec, nie je súčasť hlavnej stavby, teda domu súpisné číslo XXXX/XX. Prístavba nie je ani súčasť pozemku na parcele č. 848/3, na ktorom je postavená a ktorý je v podielovom spoluvlastníctve žalobcov 1. až 4. a žalovaných. Skutočnosť, že prístavba je postavená na pozemku, ktorého spoluvlastníkmi sú aj žalovaní, nezakladá ich právo na prístavbu. Prístavba bola vybudovaná so súhlasom vtedajších spoluvlastníkov domu súpisné číslo XXXX/XX, manželov Z. B. a Z. B., ktorí listom zo dňa 09.10.1972 „prehlasujú, že súhlasia s tým, aby si manželia V. prístavbu previedli.“ Skutočnosť, že prístavba je vlastníctvom žalobcov, je uvedená aj v Dohode, kde podľa bodu 4. „Ing. V. s manželkou súhlasia, aby Q. M. s manželkou primeraným spôsobom užívali plochu strešnej časti nad prístavbou izby V.“. Dohodu, vrátane bodu 4. potvrdili podpisom aj žalovaní. Žalovaným bolo zrejmé, že prístavba je vo vlastníctve manželov V.. Prístavbu postavili právni predchodcovia žalobcov, oni na ňu vynaložili finančné prostriedky, oni umožnili žalovaným užívanie strešnej časti prístavby podľa uvedenej Dohody. Na vybudovanie prístavby pre manželov V. bolo vydané stavebné aj kolaudačné rozhodnutie, prístavba je zapísaná ako samostatná stavba v katastri nehnuteľností na žalobcov na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W.. Podľa žalobcov žalovaní uvádzajú rôzne obvinenia žalobcov, ktoré sú nepravdivé alebo skreslené. Ing. R. V. nefotí žalovaných ani ich obydlie, fotil pred opravou strešnej časti prístavby a v priebehu prác na nej túto časť prístavby.

5. 1. Žalobcovia navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalovaných zamietol, potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, v dôsledku čoho rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bola žaloba žalobcov o určenie zákazu žalovaným užívať strešnú časť prístavby rodinného domu súpisné číslo XXXX v W. a vzájomná žaloba žalovaných o určenie bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných a bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1. a v 2. rade k prístavbe k rodinnému domu, vzájomná žaloba žalovaných o určenie práva žalovaných položiť dlažbu a osadiť zábradlie v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby, vzájomná žaloba žalovaných o určenie neexistencie prístupu žalobcov na terasu bez súhlasu žalovaných a vzájomná žaloba žalovaných na určenie práva žalovaných vybudovať si nad terasou kryt na vlastné náklady.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vzájomnú žalobu žalovaných zamietol v celom rozsahu pre jej nedôvodnosť, pričom poukázal na skutočnosť, že vlastníka ani spoluvlastníka veci (žalobcov) nemožno úplne vylúčiť z rozhodovania o hospodárení s vecou, ktorú vlastní ani úplne vylúčiť z práva vstupovať na vlastnú nehnuteľnosť.

9. Žalovaní napadli prvoinštančný rozsudok vo výrokoch III. až VII. z dôvodov že

- a) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- b) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- c) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. 1. Ad a) K uvedenému odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že žalovaní vo svojom odvolaní nekonkretizovali, ktoré navrhnuté relevantné dôkazy - dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie nevykonal, pričom z obsahu spisu nevyplýva, žeby súd prvej inštancie takéto relevantné dôkazy nevykonal. Pokiaľ súd prvej inštancie navrhnuté dôkazy nevykonal, svoj procesný postup odôvodnil - či už priamo na pojednávaní alebo v dôvodoch napadnutého rozsudku (napr. dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectva za účelom posúdenia pravosti podpisu pôvodného žalobcu v 1. rade na plnomocenstve zo dňa 30.10.2012, resp. dokazovanie fotografiami na pojednávaní dňa 18.06.2019). Odvolací súd preto konštatuje, že odvolací dôvod uplatnený žalovanými v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. neobstojí.

9. 2. Ad b) Podľa žalovaných súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, najmä vo vzťahu k posúdeniu prístavby, ktorá podľa súdu nie je súčasťou domu.

9. 3. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016 str. 1241).

9. 4. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

9. 5. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie W. súd prvej inštancie správne zistil, že žalobcovia v 1. až 4. rade sú spoluvlastníkmi domu s popisným číslom XXXX na parcele číslo 847, každý v podiele 1/8 a žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu o veľkosti 1 uvedenej nehnuteľnosti. Ďalej súd z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. zistil, že na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. je zapísaná stavba - prístavba r. domu na parcele číslo 848/3 a jej vlastníci - žalobcovia v 1. až 4. rade, každý v podiele 1. List vlastníctva je verejná listina, na ktorej sú zapísané práva k nehnuteľnostiam, pričom údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak (§ 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon)). Vzhľadom k tomu, že prístavba k rodinnému domu je zapísaná na samostatnom liste vlastníctva ako samostatná vec a ako jej spoluvlastníci sú zapísaní žalobcovia v 1. až 4. rade, pričom právne relevantným spôsobom nebol preukázaný opak, súd správne vychádzal z uvedených listov vlastníctva pri ustálení vlastníckych pomerov k stavbe rodinného domu a stavbe prístavby, pričom práve ustálenie vlastníckych pomerov je zásadne významné pri posúdení vzájomných žalobných návrhov žalovaných. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj Dohodou, v rámci ktorej pôvodní žalobcovia v 1. a 2. rade okrem iného udelili žalovaným súhlas, aby primeraným spôsobom užívali plochu strešnej časti nad prístavbou. Nemožno teda súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaných, že súd prvej inštancie nevykonal riadne dokazovanie na zistenie skutkového stavu. Odvolací súd tak konštatuje, že neobstojí ani ten odvolací dôvod žalovaných, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p).

9. 6. Ad c) Žalovaní odôvodnili svoje odvolanie aj tým, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom poukázali na rozpor záveru súdu prvej inštancie, že predmetná prístavba nie je súčasťou domu s ustanovením § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je súčasťou veci všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

9. 7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. 8. Súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu vo veci určenia bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných a bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1. a v 2. rade (výrok III.) z dôvodu, že pôvodný

žalobca v 1. rade v priebehu konania zomrel, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť iba medzi manželmi. Súd prvej inštancie pritom poukázal na ustanovenie § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súčasní žalobcovia v 1. a v 2. rade sú súrodencami. K námietke žalovaných o povinnosti súdu upozorniť na potrebu zmeny vzájomného návrhu tak, aby vzájomný návrh zodpovedal výsledkom dedičského konania po Ing. V. st.. odvolací súd uvádza, že aj podľa ustanovenia 5 ods. 1 O. s. p. aj podľa teraz platného a účinného ustanovenia § 160 ods. 1 C. s. p. súd poskytoval a poskytuje účastníkom - stranám sporu poučenie len o ich procesných právach a povinnostiach. Otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva, o nesprávne určenom okruhu účastníkov v sporovom konaní (ako je aj predmetné konanie) nie je možné účastníkov zo strany súdu poučiť. Naviac žalovaní boli v konaní zastúpení advokátom kontinuálne od 30. januára 2013, až do rozhodnutia súdu prvej inštancie dňa 18.06.2019, súd prvej inštancie preto v zmysle § 5 ods. 2 O. s. p., resp. §160 ods. 3 písm. b) C. s. p. nemal voči nim poučovaciu povinnosť. Odvolací súd dodáva, že žalobca v 1. rade zomrel dňa XX.XX.XXXX, preto bolo dostatok času na zmenu žalobného návrhu. Naviac, žalovaní prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu mohli najneskôr dňa 02.06.2016, kedy právny zástupca žalovaných prevzal uznesenie o vylúčení vzájomného návrhu žalovaných na samostatné konanie zistiť, že pôvodný žalobca v 1. rade zomrel a na jeho miesto nastúpili žalobcovia v 1. až 4. rade, s ktorými súd prvej inštancie koná. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 18.06.2019 v prítomnosti právneho zástupcu žalovaných doplnil svoje predbežné právne posúdenie, poukázal na zmenu subjektov na strane žalobcov, pričom vzájomná žaloba túto skutočnosť neodzrkadľuje. Žalovaní ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu na túto skutočnosť nereagovali, pričom možnosť meniť žalobu mali podľa § 139 C. s. p. až do vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie. Uvedená odvolacia námietka žalovaných je preto nedôvodná.

9. 9. Vzájomnú žalobu vo veci určenia práva žalovaných na vlastné náklady položiť dlažbu a osadiť zábradlie v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby a užívať prístavbu tak, ako pred 36 rokmi, vzájomnú žalobu o určenie neexistencie prístupu žalobcov na terasu bez písomného súhlasu žalovaných a vzájomnú žalobu o nároku na určenie práva žalovaných vybudovať si nad terasou kryt na vlastné náklady (IV., V. a VI. výrok) súd zamietol s poukazom na právo vlastníka (žalobcovia v 1. až 4. rade) nakladať s vlastnou vecou (i keď nesprávne cituje ustanovenia § 127 a § 139 Občianskeho zákonníka).

9. 10. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zamietol vzájomnú žalobu žalovaných, nesprávne však aplikoval príslušné zákonné ustanovenie. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade vzájomnej žaloby žalovaných sa jedná o určovaciu žalobu, bolo preto potrebné predovšetkým skúmať naliehavý právny záujem v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p., ktoré síce vo svojom odôvodnení súd cituje a interpretuje, dôsledne však toto ustanovenie neaplikoval. V prípade vzájomnej žaloby žalovaných odvolací súd nevzhladal naliehavý právny záujem na určení - žalovaní žiadnym spôsobom neodôvodnili svoj naliehavý právny záujem, pričom súd ho skúma v každej fáze konania - aj v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie správne z listu vlastníctva zistil, že spoluvlastníkmi prístavby sú žalobcovia v 1. až 4. rade. Ako je už vyššie uvedené, list vlastníctva je verejnou listinou, potvrdzujúcou pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Vecnú správnosť tejto listiny v predmetnom konaní súd nie je oprávnený skúmať, preto vychádza zo skutočností v nej uvedených. Vzhľadom k úmrtiu pôvodného žalobcu v 1. rade a z tejto skutočnosti vychádzajúcej zmene na strane žalobcov, nie je daný naliehavý právny záujem na určení bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných a bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov v 1. a v 2. rade (III. výrok), pretože aktuálny právny stav - ku dňu vyhlásenia rozsudku, takéto určenie nedovoľoval, robil ho nemožným a zotrvanie na určovacej žalobe v navrhovanom znení vzhľadom k úmrtiu pôvodného žalobcu v 1. Rade nemalo zmysel. Vo vzťahu k výrokom IV. až VI, odvolací súd uvádza, že podľa bodu 4 Dohody Ing. V. s manželkou (pôvodní žalobcovia 1, 2) súhlasia, aby Q. M. s manželkou (žalovaní) primeraným spôsobom užívali plochu strešnej časti nad prístavbou izby V.. Žalovaní sa vzájomnou žalobou domáhali určenia práv, výkon ktorých im vyplýva z uvedenej Dohody. Odvolací súd tu konštatuje, že vykonateľnosť nie je vlastnosťou určovacieho rozsudku, nie je exekučným titulom (§ 232 C. s. p.). Pokiaľ sa teda žalovaní domáhali určenia, že môžu na svoje náklady položiť dlažbu a osadiť zábradlie v pôvodných rozmeroch na strechu prístavby a užívať terasu tak, ako 36 rokov predtým, určenia neexistencie prístupu žalobcov na terasu bez súhlasu žalovaných a určenia práva vybudovať si nad terasou kryt na vlastné náklady, žaloba podľa § 137 písm. c) C. s. p., neobstojí, pretože v tomto prípade je namiesto žaloba na plnenie. Žalovaní teda majú iné právne relevantné spôsoby ochrany, ako sa domáhať práva vyplývajúceho im z Dohody, resp. domáhať sa splnenia povinnosti zo strany žalovaných.

10. Odvolací súd s poukazom na uvedené konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval na vzájomnú žalobu žalovaných ustanovenie § 137 písm. c) C. s. p., napriek tejto skutočnosti je však rozhodnutie súdu vo výroku vecne správne.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Postupom podľa citovaného ustanovenia odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV., V. a VI. a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. V odvolacom konaní plne úspešným žalobcom vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p., o ktorom v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. V rámci odvolacej repliky - vyjadrenia zo dňa 11.10.2019, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené 14.10.2019 žalovaní navrhli zmenu - doplnenie vzájomnej žaloby tak, že sa domáhajú od žalobcov zaplata nájmu vo výške 100 eur mesačne za každý začatý mesiac za celú dobu, čo žalovaní nemohli užívať terasu, s tým, že prístavba s terasou stojí na pozemku v spoluvlastníctve žalovaných v 1.

15. Podľa § 371 C. s. p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

16. Žalovaní v konaní pre súdom prvej inštancie uplatnili svoje práva vzájomnou žalobou, o ktorej súd prvej inštancie rozhodol. V rámci odvolacieho konania súd vykonáva prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie o vzájomnej žalobe. V tomto štádiu konania - v odvolacom konaní teda už žalobu nemožno meniť.

17. Podľa § 372 C. s. p. v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

18. V zmysle citovaného ustanovenia nie je možné v rámci odvolacieho konania prejednať vyššie uvedený nárok žalovaných ani ako ďalšiu vzájomnú žalobu voči žalobcom. S poukazom na zachovanie práva žalovaných na súdnu ochranu a spravodlivý proces odvolací súd uvedený nárok žalovaných postupuje súdu prvej inštancie na ďalší procesný postup, keď bude predovšetkým potrebné odstrániť vady podania a následne vec prejednať ako samostatný spor.

19. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).